

ROZHODNUTIA

ROZHODNUTIE RADY 2011/235/SZBP

z 12. apríla 2011

o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám a subjektom s ohľadom na situáciu v Iráne

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

so zreteľom na Zmluvu o Európskej únii, a najmä na jej článok 29,

keďže:

- (1) Rada 21. marca 2011 opätovne vyjadrila hlboké znepokojenie nad zhoršením situácie v oblasti ľudských práv v Iráne.
- (2) Rada zdôraznila najmä dramatický nárast počtu popráv v posledných mesiacoch a systematické represie voči iránskym občanom, ktorí sú vystavení prenasledovaniu a zatýkaniu za uplatňovanie svojho legitímneho práva na slobodu prejavu a slobodu pokojného zhromažďovania. Únia zopakovala, že rozhodne odsudzuje používanie mučenia a iného krutého, neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania.
- (3) Rada v tejto súvislosti opätovne potvrdila svoj záväzok naďalej sa zaoberať problémom porušovania ľudských práv v Iráne a vyhlásila, že je pripravená zaviesť reštriktívne opatrenia voči tým, ktorí sú zodpovední za závažné porušovanie ľudských práv v Iráne.
- (4) Reštriktívne opatrenia by mali byť zamerané na osoby, ktoré nesú spoluvinu alebo zodpovednosť za riadenie alebo vykonávanie hrubého porušovania ľudských práv pri potláčaní mierových demonštrácií, pri represiach voči novinárom, obhajcom ľudských práv, študentom alebo iným osobám, ktoré vystupujú na obhajobu svojich legitímnych práv vrátane slobody prejavu, ako aj na osoby, ktoré nesú spoluvinu alebo zodpovednosť za riadenie alebo vykonávanie hrubého porušovania práva na riadny proces, za mučenie, kruté, neľudské a ponižujúce zaobchádzanie alebo nevyberané, nadmerné a zvyšujúce sa uplatňovanie trestu smrti vrátane verejných popráv, ukameňovania, obesenia alebo popráv mladistvých páchateľov v rozpore s medzinárodnými záväzkami Iránu v oblasti ľudských práv.
- (5) Na vykonanie určitých opatrení je potrebná ďalšia činnosť Únie,

Článok 1

1. Členské štáty prijímajú potrebné opatrenia na zabránenie vstupu na svoje územie, ako aj prechodu cezeň, osobám, ktoré sú zodpovedné za závažné porušovanie ľudských práv v Iráne, a s nimi spriazneným osobám, ako sa uvádzajú v prílohe.

2. Odsekom 1 sa členským štátom neukladá povinnosť odmietnuť vstup na svoje územie svojim štátnym príslušníkom.

3. Odsekom 1 nie sú dotknuté prípady, keď je členský štát viazaný záväzkom medzinárodného práva, a to:

- a) ako hostiteľská krajina medzinárodnej medzivládnej organizácie;
- b) ako hostiteľská krajina medzinárodnej konferencie zvolanej Organizáciou Spojených národov alebo pod jej záštitou;
- c) podľa mnohostrannej dohody, ktorou sa priznávajú výsady a imunity, alebo
- d) podľa Zmluvy o zmierení z roku 1929 (Lateránska dohoda), ktorú uzavrela Svätá stolica (Vatikánsky mestský štát) a Taliansko.

4. Odsek 3 sa považuje za uplatniteľný aj v prípadoch, keď je členský štát hostiteľskou krajinou Organizácie pre bezpečnosť a spoluprácu v Európe (OBSE).

5. Členský štát náležite informuje Radu o všetkých prípadoch, v ktorých udelí výnimku podľa odsekov 3 alebo 4.

6. Členské štáty môžu udeliť výnimky z opatrení uložených podľa odseku 1, ak je cesta odôvodnená naliehavou humanitárnou potrebou alebo účasťou na medzivládnych stretnutiach vrátane tých, ktoré podporuje Únia, alebo tých, ktorých hostiteľskou krajinou je členský štát predsedajúci OBSE, na ktorých sa vedie politický dialóg, ktorý priamo podporuje demokraciu, ľudské práva a právny štát v Iráne.

7. Členský štát, ktorý si želá udeliť výnimky uvedené v odseku 6, to písomne oznámi Rade. Výnimka sa považuje za udelenú, pokiaľ jeden alebo viacerí členovia Rady písomne nevznesú námietku do dvoch pracovných dní od doručenia oznámenia o navrhovanej výnimke. V prípade, že jeden alebo viacerí členovia Rady vznesu námietku, môže však o udelení navrhovanej výnimky rozhodnúť Rada kvalifikovanou väčšinou.

8. V prípadoch, keď členský štát podľa odsekov 3, 4, 6 alebo 7 povolí osobám uvedeným v prílohe vstup na svoje územie alebo prechod cezeň, toto povolenie sa obmedzí na účel, na ktorý bolo udelené, a na osoby, ktorých sa týka.

Článok 2

1. Zmrazujú sa všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré patria osobám zodpovedným za závažné porušovanie ľudských práv v Iráne, alebo sú v ich vlastníctve, držbe alebo pod ich kontrolou, a všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré patria s nimi spriazneným osobám a subjektom, alebo sú v ich vlastníctve, držbe alebo pod ich kontrolou, ako sú uvedené v prílohe.

2. Osobám a subjektom uvedeným v prílohe, a to ani v ich prospech, sa priamo ani nepriamo neprístupnia žiadne finančné prostriedky ani hospodárske zdroje.

3. Príslušný orgán členského štátu môže povoliť uvoľnenie určitých zmrazených finančných prostriedkov alebo hospodárskych zdrojov alebo sprístupnenie určitých finančných prostriedkov alebo hospodárskych zdrojov za podmienok, ktoré považuje za vhodné, potom, ako rozhodne, že dané finančné prostriedky alebo hospodárske zdroje sú:

- a) nevyhnutné na uspokojenie základných potrieb osôb uvedených v prílohe a ich nezaopatrených rodinných príslušníkov vrátane platieb za potraviny, nájom alebo hypotéku, lieky a lekárske ošetrovanie, úhrady daní, poistného a poplatkov za verejné služby;
- b) určené výlučne na úhradu primeraných honorárov a náhradu výdavkov, ktoré vznikli v súvislosti s poskytovaním právnych služieb;
- c) určené výlučne na úhradu poplatkov alebo nákladov na služby spojené s bežným vedením alebo správou zmrazených finančných prostriedkov alebo hospodárskych zdrojov, alebo
- d) nevyhnutné na mimoriadne výdavky za predpokladu, že príslušný orgán najmenej dva týždne pred udelením povolenia oznámil príslušným orgánom ostatných členských štátov a Komisii dôvody, na základe ktorých sa domnieva, že by sa osobitné povolenie malo udeliť.

Dotknutý členský štát informuje ostatné členské štáty a Komisiu o každom povolení, ktoré sa udelí podľa tohto odseku.

4. Odchyľne od odseku 1 môžu príslušné orgány členského štátu povoliť uvoľnenie niektorých zmrazených finančných prostriedkov alebo hospodárskych zdrojov, ak sú splnené tieto podmienky:

- a) na finančné prostriedky alebo hospodárske zdroje sa vzťahuje súdne, správne alebo arbitrážne opatrenie prijaté pred dátumom, keď boli osoba alebo subjekt uvedené v odseku 1 zaradené do prílohy, alebo súdne, správne alebo arbitrážne rozhodnutie vydané pred uvedeným dátumom;
- b) finančné prostriedky alebo hospodárske zdroje sa použijú výlučne na uspokojenie pohľadávok zabezpečených takýmto opatrením alebo uznaných za platné v takomto rozhodnutí v rámci obmedzení stanovených príslušnými zákonmi a právnymi predpismi, ktorými sa riadia práva osôb s takýmito pohľadávkami;
- c) opatrenie alebo rozhodnutie nie je v prospech osoby alebo subjektu, ktoré sú uvedené v prílohe, a
- d) uznanie opatrenia alebo rozhodnutia nie je v rozpore s verejným poriadkom v dotknutom členskom štáte.

Dotknutý členský štát informuje ostatné členské štáty a Komisiu o každom povolení, ktoré sa udelí podľa tohto odseku.

5. Odsek 1 nebráni tomu, aby osoba alebo subjekt zaradené do zoznamu uskutočnili platbu splatnú na základe zmluvy uzavretej pred tým, ako boli takáto osoba alebo subjekt zaradené do zoznamu v prílohe, pod podmienkou, že príslušný členský štát rozhodol, že príjmom platby nie je priamo ani nepriamo osoba alebo subjekt, ktoré sú uvedené v odseku 1.

6. Odsek 2 sa nevzťahuje na prípady, keď sa na zmrazené účty pripisujú:

- a) úroky alebo iné výnosy z týchto účtov, alebo
- b) platby splatné na základe zmlúv, dohôd alebo záväzkov, ktoré sa uzavreli alebo ktoré vznikli pred dátumom, keď tieto účty začali podliehať opatreniam stanoveným v odsekoch 1 a 2,

za predpokladu, že sa na všetky takéto úroky, iné výnosy a platby naďalej vzťahujú opatrenia stanovené v odseku 1.

Článok 3

1. Rada na návrh členského štátu alebo vysokého predstaviťela Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku vytvorí zoznam uvedený v prílohe a vykoná v ňom zmeny a doplnenia.

2. Rada dotknutej osobe alebo subjektu oznámi svoje rozhodnutie vrátane dôvodov zaradenia do zoznamu, a to buď priamo, ak je ich adresa známa, alebo uverejnením oznámenia, a poskytne tak dotknutej osobe alebo subjektu možnosť vyjadriť sa.

3. V prípade, že sa predložia pripomienky alebo zásadné nové dôkazy, Rada preskúma svoje rozhodnutie a dotknutú osobu alebo subjekt príslušne informuje.

Článok 4

1. V prílohe sa uvádzajú dôvody zaradenia dotknutých osôb a subjektov do zoznamu.

2. V prílohe sa pokiaľ možno uvádzajú aj informácie potrebné na identifikáciu dotknutých osôb alebo subjektov. V prípade osôb môžu tieto informácie zahŕňať mená vrátane prezývok, dátum a miesto narodenia, štátnu príslušnosť, číslo cestovného pasu a preukazu totožnosti, pohlavie, adresu, ak je

známa, a funkciu alebo povolanie. V prípade subjektov môžu tieto informácie zahŕňať názvy, miesto a dátum registrácie, registračné číslo a miesto vykonávania činnosti.

Článok 5

Na dosiahnutie čo najväčšieho účinku opatrení stanovených v tomto rozhodnutí Únia vyzýva tretie štáty, aby prijali podobné restriktívne opatrenia.

Článok 6

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom jeho prijatia.

Toto rozhodnutie sa uplatňuje do 13. apríla 2012. Podlieha neustálej revízii. Podľa potreby sa obnovuje alebo mení a dopĺňa, ak Rada dospeje k záveru, že jeho ciele neboli dosiahnuté.

V Luxemburgu 12. apríla 2011

Za Radu
predsedníčka
C. ASHTON

PRÍLOHA

Zoznam osôb a subjektov podľa článkov 1 a 2

Osoby

	Meno	Identifikačné údaje	Dôvody	Dátum zaradenia na zoznam
1.	AHMADI-MOQADDAM Esmail	miesto nar.: Teherán (Irán) - dátum nar.: 1961	Veliteľ iránskej štátnej polície. Jednotky pod jeho velením brutálne napádali účastníkov pokojných demonštrácií a 15. júna 2009 uskutočnili násilný nočný útok na internát Teheránskej univerzity.	
2.	ALLAHKARAM Hossein		Vedúci predstaviteľ skupiny Ansar-e Hezbollah a plukovník IRGC. Je spoluzakladateľom skupiny Ansar-e Hezbollah. Táto polovojenská skupina bola zodpovedná za mimoriadne násilie počas zásahu proti študentom a univerzitám v rokoch 1999, 2002 a 2009.	
3.	ARAGHI (ERAGHI) Abdollah		Zástupca veliteľa pozemných síl IRGC. Nesie priamu a osobnú zodpovednosť za zásah počas demonštrácií v lete 2009.	
4.	FAZLI Ali		Zástupca veliteľa hnutia Basídž, bývalý veliteľ jednotiek Seyyed al-Shohada v rámci IRGC v provincii Teherán (do februára 2010). Jednotky Seyyed al-Shohada zodpovedajú za bezpečnosť v provincii Teherán a zohrávali kľúčovú úlohu pri brutálnom zásahu proti demonštrantom v roku 2009.	
5.	HAMEDANI Hossein		Od novembra 2009 veliteľ jednotiek Rassoulollah v rámci IRGC, ktoré zodpovedajú za teheránsku aglomeráciu. Jednotky Rassoulollah zodpovedajú za bezpečnosť v teheránskej aglomerácii a zohrávali kľúčovú úlohu pri násilnom zásahu proti demonštrantom v roku 2009. Nesie zodpovednosť za zásah proti demonštrantom počas sviatku Ašura (december 2009) a neskôr.	
6.	JAFARI Mohammad-Ali (alias „Aziz Jafari“)	miesto nar.: Yazd (Irán) - dátum nar.: 1.9.1957	Brigádny generál IRGC. IRGC a základňa Sarollah pod velením generála Aziza Jafariho zohrávala kľúčovú úlohu pri protizákonnom zmanipulovaní prezidentských volieb v roku 2009, zatýkaní a väznení politických aktivistov, ako aj pri zásahoch proti demonštrantom v uliciach.	
7.	KHALILI Ali		Generál IRGC, veliteľ zdravotníckej jednotky základne Sarollah. Podpísal list zaslaný 26. júna 2009 ministerstvu zdravotníctva, v ktorom sa zakazuje poskytnúť osobám zraneným alebo hospitalizovaným počas povolených udalostí dokumentáciu alebo zdravotné záznamy.	
8.	MOTLAGH Bahram Hosseini		Veliteľ jednotiek Seyyed al-Shohada v rámci IRGC, provincia Teherán. Jednotky Seyyed al-Shohada zohrávali kľúčovú úlohu pri organizovaní zásahov proti demonštrantom.	

	Meno	Identifikačné údaje	Dôvody	Dátum zaradenia na zoznam
9.	NAQDI Mohammad-Reza	miesto nar.: Najaf (Irak) – dátum nar.: okolo 1952	Veliteľ jednotiek Basídž. Ako veliteľ jednotiek Basídž v rámci IRGC bol zodpovedný alebo spoluzodpovedný za násilnosti páchané týmto hnutím koncom roka 2009 vrátane násilného zásahu počas sviatku Ašura v decembri 2009, počas ktorého zahynulo do 15 osôb a boli zatknuté stovky demonštrantov. Pred vymenovaním za veliteľa hnutia Basídž v októbri 2009 bol riaditeľom jeho spravodajskej jednotky hnutia zodpovedným za vypočúvanie osôb zatknutých počas povolebného zásahu.	
10.	RADAN Ahmad-Reza	miesto nar.: Isfahan (Irán) - dátum nar.: 1963	Zástupca veliteľa iránskej štátnej polície. Ako zástupca veliteľa iránskej štátnej polície od roku 2008 niesol zodpovednosť za bitie, vraždy a svojvoľné zatýkanie a väznenie demonštrantov zo strany policajných síl.	
11.	RAJABZADEH Azizollah		Bývalý veliteľ teheránskej polície (do januára 2010). Ako veliteľ síl presadzovania práva v aglomerácii Teherán je najvyššie postavenou osobou obvinenou v prípade násilností v detenčnom centre Kahrizak.	
12.	SAJEDI-NIA Hossein		Veliteľ teheránskej polície, bývalý zástupca veliteľa iránskej štátnej polície zodpovedný za policajné operácie. V rámci ministerstva vnútra zodpovedá za koordináciu represívnych operácií v iránskom hlavnom meste.	
13.	TAEB Hossein	miesto nar.: Teherán – dátum nar.: 1963	Bývalý veliteľ jednotiek Basídž (do októbra 2009). V súčasnosti zástupca veliteľa IRGC pre spravodajstvo. Sily pod jeho velením za zúčastňovali na masovom bití, vraždách, väznení a mučení pokojných demonštrantov.	
14.	SHARIATI Seyeed Hassan		Vedúci predstaviteľ justície v Mašhade. Pojednávania pod jeho dohľadom prebiehali povrchné a bez prístupu verejnosti, bez dodržiavania základných práv obvinených a na základe priznaní získaných vďaka nátlaku alebo mučeniu. Keďže rozsudky o popravách sa vydávali hromadne, pri udeľovaní trestu smrti sa nedodržiavali zásady spravodlivého procesu.	
15.	DORRI-NADJAFABADI Ghorban-Ali	miesto nar.: Najafabad (Irán) - dátum nar.: 1945	Do septembra 2009 iránsky generálny prokurátor (za prezidenta Chatámího minister pre spravodajstvo). Ako iránsky generálny prokurátor nariaďoval a dohliadal na politické procesy po prvých povolebných protestoch, v ktorých boli obvineným upreté ich práva, právny zástupca. Nesie zodpovednosť aj za násilnosti v Kahrizaku.	
16.	HADDAD Hassan (alias Hassan ZAREH DEHNAVI)		Sudca, Teheránsky revolučný súd, úsek 26. Mal na starosti prípady osôb väznených v súvislosti s povolebnými krízami a pravidelne sa vyhŕžal ich rodinám, aby ich umlčal. Pomáhal pri vydávaní príkazov na vzatie do väzby pre detenčné centrum Kahrizak.	

	Meno	Identifikačné údaje	Dôvody	Dátum zaradenia na zoznam
17.	Hodjatoleslam Seyed Mohammad SOLTANI		Sudca, revolučný súd v Mašhade. Pojednávania pod jeho dohľadom prebiehali povrchné a bez prístupu verejnosti, bez dodržiavania základných práv obvinených. Keďže rozsudky o popravách sa vydávali hromadne, pri udeľovaní trestu smrti sa nedodržiavali zásady spravodlivého procesu.	
18.	HEYDARIFAR Ali-Akbar		Sudca, revolučný súd v Teheráne. Zúčastnil sa na procese s demonštrantmi. Súd ho vypočúval v súvislosti s vynucovaním priznaní v Kahrizaku. Pomáhal pri vydávaní príkazov na vzatie do väzby na účely zasielania zadržaných osôb do detenčného centra Kahrizak.	
19.	JAFARI-DOLATABADI Abbas		Od augusta 2009 teheránsky generálny prokurátor. Jeho úrad obvinil veľký počet demonštrantov vrátane jednotlivcov, ktorí sa v decembri 2009 zúčastnili na protestoch pri príležitosti sviatku Ašura. V septembri 2009 nariadil zavrieť Karrúbího úrad a zatknúť viacero reformných politikov a v júni 2010 zakázal dve reformné politické strany. Jeho úrad obvinil demonštrantov z nenávisťi voči bohu (Muharebeh), za ktorý sa udeľuje trest smrti, a osobám, ktorým tento trest hrozí, neumožnil absolvovať riadny proces. Jeho úrad v rámci zásahov proti politickej opozícii vyhľadával a zatýkal aj reformátorov, aktivistov za ľudské práva a príslušníkov médií.	
20.	MOGHISSEH Mohammad (alias NASSERIAN)		Sudca, predseda Teheránskeho revolučného súdu, úsek 28. Má na starosti povolebné prípady. Udelil dlhodobé tresty odňatia slobody na základe nespravodlivých procesov so sociálnymi a politickými aktivistami a žurnalistami, ako aj viacero trestov smrti demonštrantom a sociálnym a politickým aktivistom.	
21.	MOHSENI-EJEI Gholam-Hossein	miesto nar.: Ejyeh – dátum nar.: okolo 1956	Íránsky generálny prokurátor od septembra 2009 a hovorca justície (počas volieb v roku 2009 minister pre spravodajstvo). Keď bol počas volieb ministrom pre spravodajstvo, spravodajskí agenti pod jeho velením niesli zodpovednosť za väznenie a mučenie stoviek aktivistov, žurnalistov, disidentov a reformných politikov a vynucovali od nich pod nátlakom falošné priznania. Okrem toho boli politické osobnosti nútené k falošným priznaniam počas neznesiteľného vypočúvania, ktoré zahŕňalo mučenie, násilie, vydieranie a zastrasovanie rodinných príslušníkov.	
22.	MORTAZAVI Said	miesto nar.: Meybod, Yazd (Irán) – dátum nar.: 1967	Vedúci osobitnej iránskej skupiny pre boj proti pašovaniu, do augusta 2009 teheránsky generálny prokurátor. Ako teheránsky generálny prokurátor vydal všeobecný príkaz, ktorý sa použil na zadržanie stoviek aktivistov, žurnalistov a študentov. V auguste 2010 bol zbavený funkcie na základe vyšetrovania iránskej justície zameraného na jeho úlohu v súvislosti so smrťou troch mužov zadržaných na jeho príkaz po voľbách.	

	Meno	Identifikačné údaje	Dôvody	Dátum zaradenia na zoznam
23.	PIR-ABASSI Abbas		Teheránsky revolučný súd, úseky 26 a 28. Má na starosti povolebné prípady, udelil tresty dlhodobého odňatia slobody na základe nespravodlivých procesov s aktivistami za ľudské práva, ako aj viacero trestov smrti demonstrantom.	
24.	MORTAZAVI Amir		Zástupca prokurátora v Mašhade. Pojednávania pod jeho dohľadom prebiehali povrchné a bez prístupu verejnosti, bez dodržiavania základných práv obvinených. Keďže rozsudky o popravách sa vydávali hromadne, pri udeľovaní trestu smrti sa nedodržiavali zásady spravodlivého procesu.	
25.	SALAVATI Abdolghassem		Sudca, predseda Teheránskeho revolučného súdu, úsek 15. Má na starosti povolebné prípady, ako sudca predsedal politickým procesom v lete 2009, v rámci takýchto procesov odsúdil na smrť dvoch monarchistov. Viac ako stovke politických väzňov, aktivistom za ľudské práva a demonstrantom udelil dlhodobé tresty odňatia slobody.	
26.	SHARIFI Malek Adjar		Vedúci predstaviteľ justície v provincii Východný Azerbajdžan. Bol zodpovedný za proces so Sakineh Mohammadi-Ashtianiovou.	
27.	ZARGAR Ahmad		Sudca, Teheránsky odvolací súd, úsek 36. Potvrdil dlhodobé tresty odňatia slobody a tresty smrti udelené demonstrantom.	
28.	YASAGHI Ali-Akbar		Sudca, revolučný súd v Mašhade. Pojednávania pod jeho dohľadom prebiehali povrchné a bez prístupu verejnosti, bez dodržiavania základných práv obvinených. Keďže rozsudky o popravách sa vydávali hromadne, pri udeľovaní trestu smrti sa nedodržiavali zásady spravodlivého procesu.	
29.	BOZORGNIA Mostafa		Riaditeľ bloku 350 väznice v Evine. Pri viacerých príležitostiach inicioval neprimerané násilie voči väzňom.	
30.	ESMAILI Gholam-Hossein		Predseda Organizácie iránskych väzňov. V tejto funkcii pomáhal pri hromadnom zadržiavaní politických demonstrantov a zakrývaní násillia vo väzenskom systéme.	
31.	SEDAQAT Farajollah		Pomocný tajomník generálnej správy väzňov v Teheráne – do októbra 2010 riaditeľ väznice v teheránskom Evine, počas tohto obdobia tam došlo k mučeniu. Bol strážnikom a väzňov mnohokrát zastráňoval a vyvíjal na nich nátlak.	
32.	ZANJIREI Mohammad-Ali		Ako zástupca predsedu Organizácie iránskych väzňov nesie zodpovednosť za násillie a porušovanie práv v detenčných centrách. Nariadil presun mnohých väzňov do samoväzby.	